

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), at jeg er ikke enig med ham i hans mørke Syn med Hensyn til Adgangen for Handelsmedhjælpere og Handelens Udøvere i det hele til at faa bedre Tid til deres Uddannelse, naar dette Lovforslag træder i Kraft. Det ærede Medlem undtog ogsaa selv København. Det er dog heller ikke noget lille Omraade at undtage, eftersom jo et saa overordentligt stort Procenttal af de Mennesker, der her i Landet beskæftige sig med Handelen, lever her i København. Men jeg er heller ikke med Hensyn til Forholdet ude omkring i de mindre Byer enig med det ærede Medlem, thi naar en saadan Sag ordnes ad Frivillighedens Vej, sker der dette, at til Tider viser det sig muligt i en By at faa en Overenskomst dannet og overholdt, men saa kommer der et Aar eller to efter andre Forhold, en eller anden Købmand kommer til Byen, som ikke vil være med i Sammenslutningen, og saa viser det sig, at den brydes, og man kommer tilbage til de Forhold, man havde tidligere. Det er netop ogsaa under Hensyn til hele denne Usikkerhed, der hviler over Forholdene, saa længe de kun have Frivilligheden at støtte sig til, at man fra Handelsstandens Side saa stærkt har ønsket en Lovordning paa dette Omraade.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Læringsforholdet og om det heldige i, at der kom en Lovordning paa dette Omraade. Men som det ærede Medlem selv udtalte, er det jo et Spørgsmaal, der ligger udenfor dette Lovforslags Rækkevidde, og et Spørgsmaal af meget vidtrækkende Betydning. Det vedrører jo ikke alene de Lærlinge, der ere beskæftigede med Handel, men ogsaa mange andre Lærlinge, og derfor vilde det være mere naturligt at overveje det for sig helt uden Forbindelse med de Spørgsmaal, vi her drøfte.

Det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) talte om, at Publikum skulde høres. Han mente, at man skulde have at vide, om Publikum fandt det rimeligt, at der blev truffet saadanne Bestemmelser, som ere nedlagte i dette Lovforslag. Jeg tror i og for sig ikke, man behøver at høre Publikum yderligere, end man allerede har gjort, som det vil fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget. Det maa sikkert siges at have vist sig, at der i vide Kredse er en Forstaaelse af det heldige i at faa en Lovordning nu, da det ikke er lykkedes at ordne Sagen ad Fri-

villighedens Vej. Det vilde i Virkeligheden ogsaa være urimeligt, om man ikke blandt Publikum skulde have Blik for, at Arbejdstiden paa dette store Omraade er alt for urimelig lang. Det ærede Medlem vil selv af Bemærkningerne se — naar han særlig tænker paa Forholdene paa Landet — at de samvirkende Sogneraadsforeninger have udtalt Tilslutning til Lovforslaget, og jeg tror, de i denne Henseende ere meget gode Talsmænd for Stemningen ude paa Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som mente, at det var en Misforstaaelse, naar jeg havde udtalt, at det ikke var nødvendigt at købe noget paa Apotekerne efter Kl. 8 undtagen efter Receipt. Jeg skal dertil sige, at det mener jeg er fuldstændig rigtigt. Man behøver aldrig at købe noget paa et Apotek, undtagen efter Receipt, efter Kl. 8 Aften. Naar det ærede Medlem nærer den Anskuelse, at de Ting, man faar uden Receipt, undertiden hjælpe betydeligt bedre end dem, man faar med Receipt, skal jeg ikke indlade mig paa at diskutere det med det ærede Medlem. Jeg skal kun sige, at det er min og sikkert alle Lægers Mening, at det aldrig kan være nødvendigt at købe Medicin i Haandkøb saa hurtigt, at man ikke lige saa godt kunde vente med det til næste Dag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at Lovforslaget her, hvis det bliver gennemført, ganske rigtigt vil lette Forholdene noget i Provinsbyerne, for saa vidt som det vil blive nemmere at gennemføre hele den bestaaende Ordning af Undervisningen der. De Vanskeligheder, der nu ere for at faa enkelte Lærlinge til at møde præcis eller overhovedet at faa enkelte Lærlinge hen i Skolen, ville ganske vist blive fjernede, men hele den bestaaende Ordning med Undervisningstid fra Kl. 8 til 10 har allerede fungeret i tilstrækkelig mange Aar til, at man har gjort sine Erfaringer om, hvor utilfredsstillende og utilstrækkeligt det er med denne sene Arbejdstid. Der er et almindeligt Ønske om og en almindelig Trang